

Pintures murals de Santa Eugènia de Relat

Avinyó

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sta. Eugènia de Relat
Emplaçament interior de Santa Eugènia de Relat

Coordenades:

Latitud: 41.88483
Longitud: 1.98034
UTM Est (X): 415402
UTM Nord (Y): 4637492

Classificació

Número de fitxa 08012 - 148
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Neoclàssic Contemporani
Segle XIX
Any 1820 ?
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Necessita una restauració urgent
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic C/Sta. Maria, 1 08500 - Vic
Fitxes associades:
[Retaule de Santa Eugènia](#)
Autoria de la fitxa Marc Cucurella Pinilla
Data de registre de la fitxa: dv., 26/10/2007 - 02:00

Descripció

Es tracta de dues pintures murals situades una al Santíssim i l'altre a l'absis. La primera és una pintura mural que representa el martiri de Jesús, on apareixen tres personatges diferents: Jesús i dos botxins (un a banda i banda del primer). Destaca el color negre del fons. Està tan deixat que ha començat a desdibuixar-se i perdre gran part de la policromia original, sobretot per la part inferior. La pintura que cobreix tota la zona de l'absis és molt simètrica. A la banda dreta i l'esquerra hi ha un motiu que representa el món celestial on, sobre d'un núvol, trobem tres àngels vestits amb túniques i ales. Dels àngels n'hi ha un de més gran que té una ploma a la mà esquerra i una corona vegetal a la mà dreta, com si fos un escrivà o algun personatge que decideix l'entrada al cel. Els altres dos angelets interactuen amb aquest. Dalt de tot hi ha un cercle que envolta una estrella que deu significar el reialme celestial. Destaca sobretot el fons blavós de la pintura. Segurament les pintures serien contemporànies.

Història

L'església pertanyia originàriament al terme del castell d'Oristà i molt aviat adquirí la categoria de parròquia que s'ha conservat fins avui. El lloc fou propietat del monestir de Santa Maria de Ripoll car en el segle X o començaments del segle XI la família de Lluçà, propietària del lloc, la cedí al monestir esmentat juntament amb la veïna de Sant Marçal. Al segle XVIII, després d'un llarg plet entre l'abat de Ripoll i el bisbat de Vic, l'església de Relat passà a dependre definitivament de la seu vigatana. El 1680 es construï una nova nau barroca amb capelles laterals variant la orientació inicial, i el 1895 s'hi afegí la capella del Santíssim.

Bibliografia

- BOLÓS, Jordi - HURTADO; Víctor (2004). Atlas del comtat de Manresa (798-993). Rafael Dalmau Editors, Barcelona.
- DALMAU i ARGEMIR, Delfí (2004). Campanars del Bages Parroquials de Terme. Centre Excursionista de la Comarca de Bages, Manresa, pàg. 52.
- Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. (08-11-1989), núm. 1216, Generalitat de Catalunya, Barcelona
- GAVÍN, Josep M (1979). Inventari d'Esglésies, vol. V (Bages), Artestudi Edicions, Barcelona, pàg. 31.
- GINESTA BATLLORI, Salvador (1987). La Comarca del Bages, col·lecció Cavall Bernat, núm. 14, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pàg. 54.
- ILLA CODINA, Josep (1987). "Avinyó" a FERRER ALÒS, Llorenç (coord). Història del Bages, vol. I, Parcir Ed., pàg. 134.
- SITJES i MOLINS, Xavier (1986). Esglésies Romàniques de Bages, Berguedà i Cardener. Ed. Sobrerroca, Manresa, pàg. 149.
- VILLEGAS, Francesc (1982). El Romànic del Bages. Estudi dels edificis religiosos, Ed. Sobrerroca.
- VV. AA. (1984). Catalunya Romànica, vol. XI (El Bages), Barcelona, Enciclopèdia Catalana, S.A., pàg. 111-113.

